

เจ็บใจไหม

ไทยแพ้มาเลเซีย (อีกแล้ว)

หน้าต่างความคิด

● เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
ม.ธุรกิจบัณฑิตย์

ช วงปลายเดือนเมษายนปีที่แล้ว ชาวบ้านในตำบลหนองกะท้าว อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ต้องแตกตื่นจากปรากฏการณ์แผ่นดินไหว เป็นไฟ เหตุเกิดจากการเผาไหม้ของก๊าซ มีเทนที่รั่วขึ้นมาจากใต้ดิน สำหรับทางภาคเมืองที่คุกรุ่นในตอนนั้น ถ้าหากันตามหลักวิทยาศาสตร์ ก็เป็นผลจากของเสียทางภาคเมืองที่ถูกหมักหมมมาเป็นเวลา จนกลายเป็นก๊าซมีเทนทางภาคเมืองที่พร้อมจะเผาไหม้ให้แผ่นดินไหวเป็นไฟ หนึ่งในวัตถุติดอันดับที่ทำให้เกิดก๊าซมีเทนทางภาคเมือง ก็คือปัญหาการคอร์รัปชันที่มีอยู่ทั่วทุกหัวระแหงและรุนแรงขึ้นของประเทศไทยนั่นเอง

สถิติที่น่าอายชุดหนึ่ง เป็นผลสำรวจ ชื่อว่า Enterprise Survey จัดทำโดยธนาคารโลก พบว่า สัดส่วนของบริษัทที่ระบุว่า ปัญหาการคอร์รัปชันเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจในประเทศลาวคิดเป็นร้อยละ 17 ของบริษัทที่ถูกสำรวจ สำหรับประเทศไทย สัดส่วนของบริษัทที่ตอบแบบนั้นมีถึงร้อยละ 41 ที่น่าตกใจกว่าก็คือ ผลการสำรวจของประเทศลาว เป็นผลในปี 2555 ผลการสำรวจของไทยเป็นผลในปี 2551 ผลการสำรวจนี้ สวนทางกับความเชื่อที่ว่า ประเทศที่ล้าหลังจะมีปัญหาการคอร์รัปชันมากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือว่า สำหรับประเทศไทย ความก้าวหน้าย่อมมาคู่กับการคอร์รัปชันเสมอ? ช่วงหลายปีที่ผ่านมามีเราไม่ได้ดีขึ้นเลยใช่หรือไม่?

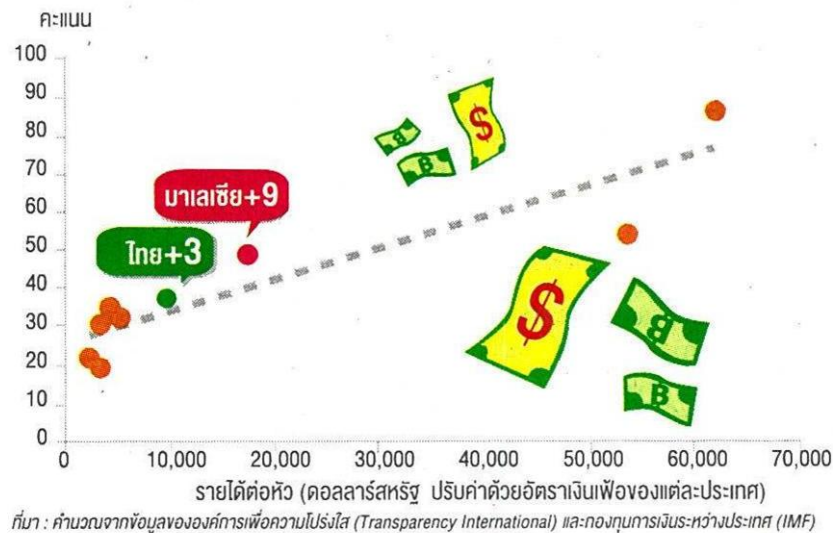
ผู้เขียนได้ใช้ข้อมูลการจัดอันดับปัญหาการคอร์รัปชัน จัดทำโดยองค์การเพื่อความโปร่งใส (Transparency International) และข้อมูลรายได้ต่อหัวจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ของประเทศในอาเซียน (ยกเว้นพม่า) มาหาความสัมพันธ์ทางสถิติเพื่อสร้างเส้นแนวโน้ม โดยจุดแต่ละจุด คือ คะแนนของประเทศนั้น ยิ่งคะแนนสูง ประเทศนั้นยิ่งมีปัญหา

คอร์รัปชันน้อยลง

เส้นประที่แสดงไว้ในรูป คือ เส้นแนวโน้มที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อหัวของคนในประเทศกับคะแนนที่ได้ จุดที่อยู่สูงกว่าเส้นประ หมายความว่า ประเทศนั้นแก้ปัญหาการคอร์รัปชันได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทั้งหมดในอาเซียน ประเทศไทน์ที่ต่ำกว่าเส้น แสดงว่า มีปัญหานี้รุนแรงกว่าที่ควรจะเป็น สิ่งที่เราเห็นจากรูปนี้ก็คือ ประเทศที่มีรายได้ต่อหัวมากขึ้น จะได้คะแนนสูงขึ้นตามไปด้วย แสดงว่า ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจส่งผลให้มีการโกงกินน้อยลงจริง

พอมาดูจุดของประเทศไทย พบว่าเราอยู่เหนือกว่าเส้นแนวโน้ม ซึ่งดูเหมือนจะเป็นข่าวดี แต่เราจะกล่าสรุปได้ใหม่ว่า **จริงๆ แล้วตอนนี้เราก็คงไม่ได้ดีขึ้นเท่าไหร่ขนาดนั้น?**

ในความเห็นของผู้เขียน ผลที่ออกมาว่าเราได้คะแนนมากกว่าที่ควรจะเป็นถึง 3 คะแนนนั้น ไม่ใช่เรื่องน่ายินดี เพราะมาเลเซีย เพื่อนบ้านที่เคยตามหลังเราเมื่อสิบปีก่อน ตอนนั้นมีคนของเขารายกว่าคนของเราเกือบเท่าตัว แถมในด้านกาการคอร์รัปชัน เขายังได้คะแนนบวกเพิ่มไปกว่า

ที่ควรจะได้ถึง 9 คะแนน สูงกว่าคะแนน
ที่บวกเพิ่มของเราถึง 3 เท่า

แม้ว่าตอนที่ผลการเลือกตั้งของ
มาเลเซียก่อนหน้านี้ จะมีข้อสังเกตหลาย
ประการเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสใน
กระบวนการเลือกตั้ง แต่ก็ยังเป็นแค่ข้อกล่าว
หาที่ไม่มีหลักฐานแน่นหนา ภาพที่ชัดเจน
ก็คือ ตอนที่เราเดินตามหลังเขาทั้งในแง่
เศรษฐกิจและการพัฒนาทางการเมือง

มาเลเซีย (และสิงคโปร์) สามารถก้าวข้าม
อดีตนายกรัฐมนตรียเพื่อผลักดันให้ประเทศ
เดินหน้าต่อไปได้ ส่วนประเทศไทย เรายัง
เดินกันเป็นวัฏพินหลักมาหลายปี จนตอนนี้
หัวของวัวแทบจะกระทบกับหลักอยู่แล้ว

คำถามที่ชวนคิดก็คือ เมื่อไหร่เราจะ
รายได้ต่อหัวเท่ากับคนมาเลเซียเสียที คำถาม
ที่เจ็บปวดกว่านั้นคือ สมมติว่า วันนี้รายได้
ต่อหัวของเราสูงขึ้นจนเท่ากับมาเลเซีย เราจะ
ได้คะแนนสูงกว่าที่ควรจะเป็นถึง 9 คะแนน
เหมือนมาเลเซียหรือไม่?

ณ วันนี้ คำตอบคงจะเป็น “ไม่”

คอร์รัปชันเป็นต้นตอของการเจ็บป่วย

ของชาติ เราอาจจะคุ้นเคยกับนิยามของ
คอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเงินๆ
ทองๆ แต่ความจริงแล้ว คนเราสามารถโกง
ได้หลายแบบ ข้าราชการหรือคนในที่เข้า
แถวรอเข้าหางก็ถือการคอร์รัปชัน ข้าราชการ
ที่ยอมก้มหัวทำตามนายสั่งทั้งที่รู้ว่ามันเป็น
เรื่องผิด ก็ถือว่าคอร์รัปชัน รัฐบาลที่ตั้งต้น
ทำโน่นทำนี่ โดยไม่สนใจเสียงของประชาชน
ก็คือการคอร์รัปชัน การเมินเฉยต่อความ

เดือดร้อนของประชาชน แล้วเลือกผลักดัน
นโยบายเพื่อพวกพ้อง ก็ถือการคอร์รัปชัน
ถ้าเรามองสังคมไทยการเมืองไทยด้วยกรอบ
ที่กว้างขึ้นเช่นนี้ จะเห็นเลยว่า คอร์รัปชันใน
ประเทศไทยนั้น ซึมลึกลงไปทุกหัวระแหง
แล้ว ในสภาพแวดล้อมแบบนี้ เป็นไปไม่ได้
เลยที่จะเห็นประชาธิปไตยเบ่งบาน ใครที่ได้
ดูการถ่ายทอดสดในสภาเมื่อวันพุธที่ผ่านมา
คงเห็นว่า สภาไม่น่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด
อีกต่อไป

ผู้เขียนเห็นด้วยกับท่านผู้หลักผู้ใหญ่
ในบ้านเมืองที่เสนอให้ใช้พลังภาคประชาชน
มาขับเคลื่อนประเทศไทย ควบคุมนักการเมือง
ไม่ให้ออกนอกกลืนนอกทางเกินไป แม้จะ
เป็นหนทางที่ยากและใช้เวลานาน แต่หาก
เรามีน้ำอดน้ำทนพอ ผลลัพธ์ที่ได้กลับมาใน
ระยะยาวคุ้มค่าแน่นอน

สุดท้ายนี้ อยากจะฝากไปถึง
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า
ก่อนจะเดินหน้าผลักดัน พ.ร.บ.นิรโทษ
กรรม ลองถามตัวเองว่า เจ็บใจไหม
ที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำให้ไทยแพ้มาเลเซีย
(อีกแล้ว)